

S. Jensen: Efter de Udtalelser, der ere faldne baade fra den meget ærede Minister og fra anden Side i denne Sal, saa er der vel sagtens ikke noget synderligt Haab om, at denne Lov eller andre Love, der gaa i samme Retning kunne have noget Haab om at gaa igjennem, men derfor tror jeg dog ikke, at Forhandling om en saadan Sag er overflødig. Jeg kan ikke være enig med det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 4de Valgkreds (Holch), som i Gaar udtalte, at han havde ikke den allerfjærneste Interesse for Forhandlingerne her i Salen, hvis de ikke kunde føre til et positivt Resultat. Jeg mener, at Forhandlingerne og maaste ikke mindst, naar det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 4de Valgkreds deltager i dem aktivt have nogen Interesse. Det har altid sin Interesse at høre Mænd fra forskjellige Sider fremsætte deres Anskuelser. Den Gang f. Ex., da vi havde de raadgivende Provindsialstænder, saa havde deres Forhandlinger, skjøndt de ikke vare berettigede til at føre til noget som helst positivt Resultat, dog alligevel Interesse, for saa vidt som der derigjennem uddannes en offentlig Mening i Landet. Nu er ganske vist Folkethinget for Øieblikket faktisk stillet ganske paa samme Standpunkt som de raadgivende Stænder, kun maaste med den Forskjel, at der blev taget ikke saa lidt mere Hensyn til de raadgivende Stænders Raad, men at der derimod tages meget lidt Hensyn til vore. Men derfor have alligevel Forhandlingerne her deres Interesse, fordi de bidrage til at danne en offentlig Mening i Landet. Naar der ikke kommer Noget ud af dette eller lignende Forslag, tror jeg ikke, at det ligger deri, at der mangler Følelse for den Slags Sager. Jeg er overbevist om, hvad jeg ogsaa før har haft Leilighed til at udtale, at baade den høie Regjering og ærede Medlemmer paa den anden Side have lige saa megen Følelse for de Fattige som vi Andre, og jeg tror, at det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 2den Valgkreds (Hage) i Gaar mistjendte noget sig selv, naar han sagde, at i saadanne Sager skulde Følelsen aldeles ikke spille nogen Rolle, men at det blot skulde være Fornuften, der skulde afgjøre det. Det ærede Medlem har gjentagende udtalt sig med Barme fra sit Standpunkt om den Maade, hvorpaa han mente, at Sligt skulde

afhjælpes; det var aabenbart, at der laa en varm Følelse bag ved det ærede Medlems Ord, og det har selvfølgelig været hans Mening, at Følelsen skulde reguleres af Fornuften, men det mene vi Andre ogsaa. Naar nu Følelsen og Villien er god fra begge Sider, hvad er saa Grunden til, at der ikke kommer Noget ud af saadanne Lovforslag? Jeg tror, at Grunden er den, at vi have et ganske forskjelligt Syn paa de Mennesker, der er Tale om at hjælpe, vor Psykologi, om jeg saa maa sige, overfor disse Mennesker er forskjellig. Naar de Herrer se paa disse Mennesker, se de paa dem med en vis Mistænktheds, det er de onde Instinkter og alt dette, som de ere bange for, og derfor gaa de ud fra, at naar den Slags Mennesker skulle hjælpes, maa man nødvendig samtidig med, at man yder dem Hjælp, give dem et Knæk. De mene, at skal man hjælpe dem med den ene Haand, maa man slaa dem med den anden. Det mener man er nødvendigt; thi, siger man, hvis man ikke gjør det, saa blive disse Mennesker altfor graadige efter Hjælp. Jeg behæder ikke de Herrer, at Afstille af dem — jeg siger ikke, at det er helt gennemgaaende — have denne Forestilling, jeg har selv haft den i sin Tid. Sagen er nemlig, at det er Noget, der ligger i Fødselen, i Opdragelsen og i et Menneskes hele sociale Stilling, hvorledes man kommer til at se paa disse Mennesker. Arveligheden, som der jo i vore Dage er saa megen Tale om, spiller en ganske overordentlig Rolle ogsaa i denne Sammenhæng. Det har i Aarhundreder været arveligt blandt de bedre stillede Samfundsklasser, at se med Mistænktheds ned paa de daarlig stillede Samfundsklasser, og at de nuværende gunstige Stillede altsaa have disse Dine at se med, skal man ikke saa meget bebrejde dem personlig, thi det er som sagt Noget, der er gaaet i Arv til os gennem Slægten, og som der hører ikke saa lidt til at kunne løsrive sig fra. Dernæst gaa de Herrer paa den anden Side ud fra, at der skal være et bestemt Skjel mellem Statsarbejdere og Privatarbejdere, at Statsarbejdere skulle hjælpes af Staten, men at Privatarbejdere maa ikke hjælpes af Staten, og at det at faae Statshjælp skal være en Ære, men at det at faae kommunal Hjælp skal være en Skam. Det er disse Udgangspunkter, de